

Lời chào mời gửi người lính quân đội miền Bắc và Cộng sản Việt Nam

Chiến tranh là hình thức tối hậu của cơn thịnh nộ diễn ra giữa hai hoặc nhiều xã hội khác nhau sau khi tất cả mọi hình thức truyền đạt khác tan vỡ. Quan điểm về chiến tranh rất khác nhau tùy theo gốc độ của cái nhìn sao cho có lợi cho mình đối với sự xung đột. Các chính trị gia, giới đại chúng, và các người lính, mỗi giới đều mang theo mình những hình ảnh khác nhau.

Tất cả các chính trị gia đều tưởng tượng rằng mỗi lời nói họ thốt ra sẽ có tác dụng gắn chặt ngôi sao của họ lên thiên đường vĩnh cửu. Họ miệt mài suốt đời tính toán vị trí của ngôi sao của họ. Loại chính khách này chẳng bao giờ hiểu rằng, trên thực tế, trừ một phần rất nhỏ, tất cả thật ra chỉ là những vì sao băng; một vạch sáng ngắn ngủi thoáng qua bầu trời mà có đến chín mươi chín chấm chín mươi chín phần trăm nhân loại không để ý đến.

Giới đại chúng hoặc là liên hoan mừng thắng lợi trong ít lâu hoặc nung nấu cơn hận thù do cuộc xung đột tạo ra. Khoảng thời gian cho cả hai cảm xúc này chỉ tồn tại một thời gian ngắn do sự việc rằng trong hai thế hệ, phần lớn mọi người từ cả hai phía đều không còn ký ức trực tiếp về cuộc xung đột đó nữa. Tùy theo phẩm chất của hệ thống giáo dục của từng xã hội, người dân được để tự mình tìm hiểu lý do vì đâu có cuộc đấu tranh vừa qua.

Đối với người lính, quan niệm của họ khác hẳn. Là thành phần tham dự trực tiếp trong cuộc xung đột, họ có thể có những xúc động rất mạnh mẽ. Tuy nhiên, những xúc động này được trói buộc với nhau qua vấn đề địa lý, âm thanh, máu, sự buồn chán, và đôi khi nỗi kinh hoàng của chiến tranh. Những xúc động này tồn tại trong lĩnh vực ý thức con người, mà ý thức này gây khiếp đảm cho những người bảo vệ nền văn minh. Đó là phần tạo tác mà trong đó, không có quy luật nào ngự trị và cảm xúc con người tuôn trào không kèm hãm. Các xã hội trên thế giới kinh hãi phần này của lịch sử là phải.

Giờ đây, trong khi cuộc chiến vừa qua ở Việt Nam đang mờ dần trong ký ức, tôi nghĩ là đã đến lúc cần đón mời đóng góp những phê bình, ý kiến, hình ảnh, chuyện kể, quan điểm, hoặc bất kỳ những gì khác mà phía bên kia có thể có. Ông Frank White (người sáng lập trang web) và tôi biết rằng dân chúng hiện sống ở Việt Nam có viếng trang mạng này. Chúng tôi cũng được biết qua một bức điện thư chúng tôi nhận trước đây ít lâu qua trang mạng "Guns A Go Go", rằng những người lính từ phía bên kia đôi khi có vào viếng trang web này. Chúng tôi hoan hỉ chào đón việc sử dụng trang web, và rất mong nhận được tin tức từ bất kỳ người nào có hay biết trực tiếp về đơn vị ASHC Hillclimbers 147 trong những năm tháng đơn vị này trú đóng tại Vũng Tàu và Cần Thơ. Lời chào mời này xin gửi đến bất kỳ người nào trong quân đội miền Bắc trước đây hoặc người lính Cộng sản Việt Nam hiện đang sống ngoài Việt Nam, kể cả những người đang cư ngụ ở Hoa Kỳ.

Chúng tôi không phải là dịch vụ di trú và sẽ không có hoạt động gì dính dáng đến lĩnh vực này. Chúng tôi chỉ quan tâm thuần túy đến lịch sử và sự theo dõi lịch sử. Với tư cách là hai người Mỹ điều hành trang mạng này, chúng tôi không xin lỗi vì sự việc chiến tranh đã xảy ra, và chúng tôi cũng không mong được xin lỗi. Đối với người lính trước đây hoặc hiện tại từ Việt Nam, chúng tôi có một điều gửi đến quý vị, đó là lòng kính trọng của chúng tôi, nếu quý vị đóng góp bình phẩm, ý kiến.

Chúng tôi mong nhận được tin tức từ quý vị và mời quý vị đóng góp bình phẩm, ý kiến liên quan đến bất kỳ chi tiết gì mà có thể quý vị biết về đơn vị 147. Xin quý vị dự trừ thời gian thông thả cho việc trả lời đối với những bình phẩm bằng tiếng Việt, vì nhu cầu chuyển ngữ.

Xin hồi âm cho:

Rodney R. Brown
rrbrown@147thhillclimbers.org

hoặc
Frank White
white@atomic.com